

tutionerne fungerer, herunder at de har en ordentlig hygiejne.

Herudover er der efter Sundhedsministeriets bekendtgørelse nr. 514 af 16. juni 1992 om embedslægeinstitutionernes opgaver i forhold til dag- og døgninstitutioner m.v. adgang for kommunalbestyrelsen og amtsrådet til at anmode den lokale embedslægeinstitution om rådgivning og vejledning om sundhedsmæssige forhold på de pågældende institutioner.

Embedslægeinstitutionen kan på baggrund af fund på institutionen henstille til driftsherren at afhjælpe konstaterede mangler.

Jeg kan oplyse, at embedslægevæsenet indenfor de sidste par år har oprettet ca. 15 sager vedrørende hygiejne på dag- og døgninstitutioner og i flere af disse foretaget opfølgning herpå.

Da der således både eksisterer et direkte tilsyn og – efter anmodning – en mulighed for embedslægens sundhedsfaglige opfølgning på forholdene i de nævnte institutioner, finder jeg ikke grundlag for at ændre på tilsynsforholdene.

Jeg skal hertil anbefale – som det også er sket i sagen fra Ribe – at amtsråd og kommunalbestyrelser benytter sig af den sundhedsfaglige rådgivning, som embedslægeinstitutionerne stiller til rådighed.

Hermed slutter de skriftligt besvarede spørgsmål.